

"Jeśli dożyjesz stu lat, to ja chcę żyć sto lat minus jeden dzień, żebym nigdy nie musiał żyć bez Ciebie."

—Kubuś Puchatek

RADY NIE BEZ PARADY

Przyjaźń – wartość dla ciebie, dla nas?

Otworzyliśmy rok, poświęcony wartościom. Byliśmy obecni we wrześniu, październiku i jesteśmy obecni dziś. Stawiamy pytanie o przyjaźń, o jej wartość dla każdego z nas indywidualnie i globalnie dla nas, jako społeczeństwo. Stawiamy pytania, na szkolnych korytarzach - koło profilaktyków, podczas warsztatów – pedagog, podczas lekcji j. niemieckiego – p. Marta Kaszewska. Wczytajcie się w rezultaty naszej pracy.

Wywiad z p. Martą Kaszewską

1. Jak Pani sądzi, czy można być szczęśliwym bez przyjaciół?

p. Marta © **Uważam, że człowiek bez przyjaciół wędnie i dziwaczeje. Szukanie i nawiązywanie bliższych relacji opiera się na zaufaniu, szczerości. Daje sporą dawkę szczęścia..**

Osobiście nie wyobrażam sobie życia bez przyjaciół.

2. Jakich cech szuka Pani u przyjaciela?

P. Marta © **Przed wszystkim zaufania i lojalności. Przyjaciół jest dla mnie również osobą, na której wsparcie i zrozumienie mogę zawsze liczyć.**

3. Czy ma Pani dziś przyjaciela, który towarzyszy pani od wielu lat?

P. Marta © **Moim najlepszym, najbliższym sercu przyjacielem jest mój mąż. Nasza przyjaźń zaczęła się 11 lat temu.**

Posiadam również przyjaciółki, z którymi przyjaźnię się od liceum.

4. Mogłaby pani opowiedzieć o swojej największej, najwspanialszej przyjaźni.

P. Marta © **Swoją przyjaciółkę poznałam w LO.. Chodziłyśmy do tej samej klasy. Początkowo bardzo się nie lubiłyśmy, byłyśmy zagorzałymi wrogami. Z czasem jednak nasze relacje uległy poprawie. Coraz częściej spotykałyśmy się po szkole. Spędzałyśmy razem każdą wolną chwilę. Miałyśmy podobne zainteresowania, podobne poczucie humoru, wiele nas łączyło. Po LO wybrałyśmy ten sam kierunek studiów, byłyśmy w tej samej grupie, nawet promotora miałyśmy tego samego. I choć obecnie moja przyjaciółka mieszka w innej miejscowości to nadal jesteśmy w kontakcie telefonicznym, często odwiedzamy się i chodzimy na różne imprezy.**

3. A czy pani uważa siebie za dobrego przyjaciela ?

P. Marta © **Ciężko powiedzieć. Staram się nim być. Skoro moja przyjaźń przetrwała tyle lat, i mąż tak długo ze mną wytrzymał to sądzę, że sprawdzam się w roli przyjaciela.**

Dziękujemy za wywiad ©

Wypracowane na lekcji j. niemieckiego:

WAS BARUCHEN ANDERE? → WAS KANN ICH DEN ANDEREN GEBEN?

Die Unterstützung (wsparcie)
Die Hilfe, das Gespräch (rozmowę),
das Vertrauen (zaufania), die Achtung (szacunek), das Verständnis, die Liebe.

Mein Freund – klasa I

Bystry – aufgeweckt, cierpliwy – geduldig, dobronudny – gutmütig, dobry – gut, dyskretny – diskret, godny zaufania – vertrauenswürdig, lojalny – loyal, z poczuciem humoru – humorvoll, miły – nett, pomocny – hilfsbereit, serdeczny – herzlich.

Mein Freund – klasa II

Symphatisch, nett, treu (wierny), ehrlich (szczerzy), gerecht (sprawiedliwy), hilfsbereit (pomocny), verständnisvoll (wrozumiały), verrückt (szalony).

Warsztat pedagoga; Czy warto być dziś przyjacielem? – klasa II

Czego oczekujemy od przyjaciela? Szczerości, wrażliwości, prawdomówności, zaufania, pomocny, umiejący poświęcający czas, wspólne chwile, wspomnienia, przyjacielskiej miłości, możliwości bezgranicznego zaufania, wspólnych tajemnic, rozwiązywania wspólnie problemów, bogactwa, bezkonfliktowości, bezinteresowności, dochowania tajemnic, poczucia humoru. Jakich cech szukamy u kolegi?

Pozytywnie zakręcony, uśmiechnięty, szczerzy, pomocny, miły, radosny, zabawny, wsparcie w nauce, cierpliwy, uczciwy, otwarty na klasę, nie nosi urazy, lubi świat i ludzi, tolerancyjny, zawsze wysłucha, bezkonfliktowy, zawsze skupiony, kreatywny, miły, BSNT, LWG, śmierć konfliktom, szacunek.

W celu zebrania informacji na temat wartości przyjaźni nasi terenowi redaktorzy przebadali społeczność szkolną techniką: niedokończonych zdań. W praktyce mogliście dokończyć rozpoczęte zdanie. Oto wyniki:

Bez przyjaciela świat byłby..... inny, ponury i smutny, szary, zacofany, smutny, smutny, smutny, nieskończenie smutny, smutniejszy, pusty, zły i smutny, lepszy, piękny,
Przyjaciół to..... Natalia Cieśla z II policyjnej, Ernest Rekiel, wszystko,
Bez kolegi/ koleżanki świat byłby..... całkiem inny, całkiem świetny, śliczny, nudny, nudny, fajny, smutny, smutny, lepszy, gitt, **Mam kolegę/ koleżankę, bo.....** ma pieniądze, bo mnie lubią, jestem szczerą i uczciwą, jestem miła, da się ze mną dogadać, mam dużo jedzonka, tak, bo nie lubię być samotna,
Mam przyjaciela, bo..... rodzice mają pieniądze, jestem przyjacielska i można mi zaufać,
Jesteś moim kolegą/ koleżanką, gdy..... masz siano, gdy coś kupuję, jesteś fajny, spotykamy się razem z przyjaciółmi, tego chcę, pomagam, pomagasz, wysłuchasz,
Przyjaciół jest..... najlepszy na świecie,
Przyjaźń jest..... fałszywa, sztuczna, wróg, jak gaśnica czasem wybuchą.

Czy warto mówić i rozmyślać o przyjaźni? My uważamy, że tak, zwłaszcza czytając wypowiedzi niedokończonych zdań, które brzmią dość smutnie, zadziwiają, zastanawiają.

Sollte man über die Freundschaft reden? Unserer Meinung nach ist das ein wichtiges Thema. Davon zeigen die oben genannten Aussagen, die ein bisschen traurig klingen und die uns erstaunen und zum Nachdenken anregen.

O przyjaźni napisano tomy książek, wierszy i zaśpiewano mnóstwo piosenek.

Co wy mówicie o przyjaźni, kiedy z wami rozmawiam, kiedy słucham? Mówicie bardzo różnie. Przyjaźń to zaufanie, a ludzie ranią. Czasem boimy się otworzyć, boimy się straty, oszukania, zdradzenia naszych tajemnic.

Jednak czy bez przyjaźni nie czulibyśmy się samotni? Może przyjaźń to takie wnoszenie głazu na wysoką górę? Jeśli uda nam się pokonać kilka kroków do przodu, za moment spadniemy w dół?

Czy warto rozmawiać o przyjaźni? Ja sadzę, że tak. Lubię z Wami rozmawiać. Taka wymiana doświadczeń. Spojrzenie na świat z innej perspektywy. Potraficie tak cudownie zaskakiwać. I tu chciałabym opowiedzieć o pewnej rozmowie, która toczyła się niedawno w moim gabinecie, w którym jak Wiecie pijemy herbatkę, mówimy czasem o rzeczach smutnych, bolesnych a czasem zwyczajnie plotkujemy o życiu.

Rozmowa o życiu, czyli pogaduszki w gabinecie pedagoga ☺

Wielu z Was jest w trakcie robienia prawa jazdy, niektórzy szczęśliwcy już je posiadają. O prawo jazdy była więc mowa, ale w kontekście dorosłości i odpowiedzialności. Opowiadałam o niedawnej rozmowie z moim siostrzeńcem, który tydzień temu odebrał prawo jazdy i rozpoczął samodzielne jazdy. Zapytałam jak się czuje siedzą sobie, już bez stresu we własnym samochodzie, jeżdżąc po Zielone Górze? Odpowiedział; „Ciociu czuję się beznadziejnie.

Ponieważ jak się siedzi w L- ce, i jest kursantem inni kierowcy są uprzejmi, nie trąbią, są cierpliwi i ostrożni, czyli można czuć się bezpiecznie i komfortowo”. Teraz przejechał się niby tymi samymi drogami, ale w swoim cywilnym samochodzie. Inni kierowcy okazali straszni. Wpychają się, trzeba uważać. Z pierwszej jazdy wyszedł zmęczony.

Sponiewierany. Będąc kursantem nie wiedział, co to właściwie znaczy być kierowcą. Gdy tak mi o tym opowiadał, pomyślałam, że przesiąść się z L- ki to tak jak przesiąść się z młodości i wkroczyć w dorosłe życie. Na przysłowiowej drodze nikt na ciebie nie uważa, nie troszczy się o twoje bezpieczeństwo jak w szkole czy domu, trzeba radzić sobie samemu. Dziewczyny z IIILOP/S wysłuchały moich opowieści, po czy Natalka Paizert dodała: „Ina drodze jesteśmy sami, a w L- ce zawsze jest ktoś obok”. Wspaniałe dopowiedzenie mojej refleksji. Młody człowiek zauważył, coś co mnie umknęło. We dwoje czujemy się bezpieczniej. Nie ważne na drodze czy w życiu.

Czy nie jest to poszukiwana w tym numerze gazetki odpowiedź?

Przyjaźń = miłość?

Niektórzy tak podchodzą do przyjaźni. Przyjacielska miłość, ważna, potrzebna. A może bez przyjaźni, nie ma miłości, a bez miłości nie ma przyjaźni? Nie wiem, pytam Was. Różnie odpowiadacie.

W tym numerze gazetki mailście głos wy uczniowie, mieli głos nauczyciele i ja zabrałam głos. Zakończę naszą wspólną refleksję słowami Heppysad z piosenki; *Za nim pójdę*, „**Ile jestem ci winien? Ile policzyłaś mi za swoją przyjaźń? Ale kiedy wszystko już oddam, czy będziesz szczęśliwa i wolna czy...**

Ale za nim pójdę, ale za nim pójdę, ale za nim pójdę chciałbym powiedzieć, że... Miłość to nie pluszowy miś ani kwiaty. To też nie diabeł rogaty. Ani miłość kiedy jedno płacze a drugie po nim skacze. Miłość to żaden film w żadnym kinie

Ani różę ani całusy małe, duże. Ale miłość – kiedy jedno spada w dół drugie ciągnie je ku górze.”

Wywiad z p. Anitą Gniazdowską

1. Jak Pani sądzi, czy można być szczęśliwym bez przyjaciół?

p. Anita ☺ **Nie wyobrażam sobie bycia szczęśliwym bez przyjaciół czy bliskich osób. Jedynie ludzie aspołeczni, samotnicy czy introwertycy żyjący w świecie iluzji czują się w tym względzie szczęśliwi. Normalne, zdrowe interakcje są ważnym elementem życia każdego człowieka. Przebywanie, rozmowy, kontakty z innymi ludźmi są niezbędnie potrzebne – w ten sposób wzmacnia się więzy międzyludzkie.**

2. Jakich cech szuka Pani u przyjaciela?

P. Anita ☺ **Dobrym przyjacielem jest ten, na którego mogę liczyć w każdej chwili, ten, który zawsze mnie wspiera i doradza, nigdy mnie nie zawiedzie. Cechy idealnego przyjaciela: lojalność, szczerość, prawdomówność, wrażliwość, troska o innych, życzliwość.**

3. Czy ma Pani dziś przyjaciela, który towarzyszy pani od wielu lat?

P. Anita ☺ **Mam wielu znajomych, ale prawdziwą przyjaciółką, na którą mogę liczyć jest moja Mama. Mama zawsze mnie wspierała w sytuacjach bez wyjścia, doradzała i nigdy mnie nie zawiodła.**

4. Mogłaby pani opowiedzieć o swojej największej, najwspanialszej przyjaźni.

P. Anita ☺ **Moja najwspanialsza przyjaźń, z jaką przyszło mi się zetknąć, to przyjaźń z koleżanką z przedszkola. Razem byłyśmy w szkole podstawowej i średniej, razem zdawałyśmy maturę. Potem nasze drogi rozeszły się na parę lat, bo każda z nas rozpoczęła studia w innym mieście. Ale spotkałyśmy się znów na naszych ślubach, razem też obserwowałyśmy nasze dzieci. Choć dzieci są już dorosłe, cały czas utrzymujemy kontakt ze sobą.**

3. A czy Pani uważa siebie za dobrego przyjaciela ?

P. Anita ☺ **Myślę, że jestem dobrą przyjaciółką. Może nie jestem idealna, ale z natury lubię pomagać innym, jestem życzliwa, zawsze można na mnie liczyć, troszczę się o innych.**

Dziękujemy za wywiad ☺

Stopka redakcyjna:

Redaktorzy terenowi: Natalia Cieśla, Weronika Łokietek, Justyna Szcześniak, Radek Kuś, Kamil Kasprzycki, Paulina Dąbrowska.

Oprawa merytoryczna: Marlena Działabij Drupka, Marta Kaszewska

Wykorzystano grafikę: WWW. google. grafika